

ملکیت های دولتی و شخصی چگونه و وسیله چه کسانی چپاول گردید؟؟؟

« قابل توجه آقای داکتر اشرف غنی احمدزی ریس جمهور کشور »
بخش نخست – استاد صباح

آناتکه با هزاران تذویروریا قصرها بنیاد نهاده اند، باید بدانند کسانی که قبل از اینان باریختن خون هزاران انسان به مکنت رسیدند چه شدند؟ و مگرازان اثری است؟، و مطمئن باشید که شما نیز پاینده نخواهید بود.

آن قصرکه جمشید در اوجام گرفت
آهو بچه کرد و شیر آرام گرفت
بهرام که گورمیگرفتی همه عمر
دیدی که چگونه گوربهرام گرفت.

باید بفهمید! کسی باخود در قبرستان هیچ چیزی نمی برد (کفن جیب ندارد) و به قول معروف خوشبخت باکفن و بدبخت بی کفن میرود و همانطوریکه دیدید یاران و شریکهای تنظیمی و بیادویناه تان چون:
برهان الدین ربانی ، احمد شاه مسعود، قسیم فهیم ، مولوی نبی ، یونس خالص ، حاجی قدیر، جنرال داوود ، رسول یهلوان و غفاریهلوان ، سید مصطفی کاظمی ، احمدولی وحشمت کرزی .. باخود چه بردند؟؟؟ و بیش ازین دفتر اعمال خود راسیاه تر و به جرم و جنایت خود نیافزاید. و اگر شما چپاولگران به روز آخرت و به بازیرسی الهی ایمان دارید و به دربار رب العالمین توبه نماید و بدانید که خداوند بخشاینده و مهربان است.

بلي ! اين چهره هابه شکل از اشکال در چور و چپاول وطن سهم گرفته اند:

قوماندان گدامحمد خالد، صالح محمد ريگستاني، جنرال عتيق الله بريالي، انجينير محمد عارف سروري، امان الله گذر، سارنوال محمود دقيق، صوفی محمد سعيد شتلي، خواجه نبي، جان احمد، جنرال دين محمد جرأت، فريد شفق، قوماندان قيس قرباغي، محمد قسيم فهيم، قوماندان شاه حاجي، انور خان قره باغ، خواجه رحمت، عبدالبصير سالنگي، محمد ايوب سالنگي، فضل الدين عيار، قوماندان نور حبيب، فضل احمد عظيمي، داکتر حقيبن، مولوي غلام ايشان، استاد مالک خان، احمد ضيا مسعود، استاد نجيب فهيم، قوماندان غلام محمد، حاجي صفي قره باغي، جنرال عبدالولي، احمد ولي مسعود، محمد يونس قانوني، داکتر عبدالله عبدالله، بسم الله محمدی، امرالله صالح، قاری محب الله، صوفی رزاق، خواجه صفي، گل پاچا، جنرال عارف، حاجي الماس، حاجي بری، حاجي داوود کلکان، پهلوان هاشم، سيد عبدالله استالفي، صوفی شريف، پهلوان معروف، آمر دوست محمد، زلمي طوفان، جنرال آغا گل، ملا عزت، سيد اسحق، محمد خواجه حسن، سيد منصور فرزه بي، جنرال رستمی، جنرال راغب، عزيز مجروح، جنرال محمد رازق، جنرال قلندر بيگ، جنرال محمد شريف، جميل تتمدره، سيد اقبال، آغا جان سنجی، عبدالهادی صافي، آغای خانقاه، جنرال حليم، جنرال دوران، جنرال امير جان، جنرال عبدالاحد، ارباب جميل فرنگ، جنرال جلال غنی، سارنوال حسين، عبدالرب رسول سياف، ملا تاج محمد، حاجي شير علم، اسماعيل خان، جنرال ظاهر عظيمي، سيد نصير علوی، علم خان آزادی، عطا محمد نور، قوماندان صادق، جنرال سيد وثيق، قوماندان سيد کامل، محمد اسحق رهگذر، علي محمد وفايي، احمد خان سمنگاني، گل محمد پهلوان، جنرال ملک، سارنوال عبدالاحد دهباز، خال مرزا صبوري، عالم ساعي، جنرال بابيه جان، قوماندان نجيم خان، قوماندان گل حيدر، قوماندان عظيم، معلم فقير احمد، ميرزا رحيم، داکتر تاج محمد، جنرال عزيز غيرت، جنرال کبار، جنرال محمد اسحق قوماندان مومن، مولانا قربان فريد، نصير احمد ضيايي، قوماندان رجب خان، قوماندان ملا صبور، قسيم جنگل باغ، امان الله سالنگي، محمد يحيى سالنگي، ولسوال کبير، مولوي محمد ظريف، حاجي رحيم سانچارک، سيد آقا حسين سانچارکی، حسن فهيمي، جنرال ذوالفقار، داکتر محمد ابراهيم تيوره، غلام يحيى چارسده، احمد خان دره مرغاب، عادل بلخي، حاجي محمد محقق، سيد حسن صفايي، کريم خليلي، محمد اکبري، سيد حسين انوري، سيد علي کاظمي، قربان علي عرفاني، باز محمد جوهری، جنرال مراد علي، سيد اعلي رحمتي، جنرال خليل اندرابي، جنرال کبير اندرابي، جنرال مصطفى، جلال باجگاه، قوماندان رسول، قوماندان شکور، آمر مير علم کندز، حاجي سنگي محمد، مولوي ضيا الحق، قوماندان شاه عالم خوست، سيد منصور نادری، سيد جعفر نادری، سيد حسام الدين، عزيز الرحمن گدامدار، عزيز بلال، جنرال اکرم، پير محمد، پيرام قل، سبحان قل، قاضي محمد کبير مرزبان، مامور حسن، داکتر جنيد، بشيرقانت، سيد اکرام الدين، حاجي آغا گل، اکرم خان، سيد احمد رويين، داکتر احمد مشاهد، جنرال امام الدين، عبدالجبار تقوا، داکتر محي الدين مهدي، سيد نبي، داکتر قدم شاه، جنرال فيصل بيگ، سلطان محمد اورنگ، باز محمد احمدی، سميع الله قطره، سلطان محمد عبادی، صلاح الدين رباني، بصير بنگي، مولوي محمد نبي، محمد نور خواهاني، قوماندان سردار محمد، مخدوم فضل، عبدالولي نيازی، سيد قدیر صياد، دگروال نذير محمد، بصير خالد، سيد امين طارق، محمد طويل، جنرال محب الله، قوماندان دانشی، عبدالرووف ابراهيمی، آمر لطيف، فضل کريم ايماق، جنرال داوود ابراهيمی، محمد انور جگدلک، ملا فضل، عبدالخالق قندهاری، مولوي نیک محمد، مولوي غلام محمد غريب، محمد عارف نورزی، آمر لالی، الله يار، کريم براهوی، سيد اسحق گيلاني، قاضي راز محمد دليلى، حاجي حضرت علي، حميد الله توخی، قوماندان عبدالرزاق، وحيد الله سباوون، قاضي محمد امين وقاد، سيد اشراق حسيني.

فساد در کشور ما دوشادوش دولت کرزي و حاکميت تفنگداران به پيش رفته است، تاثير جنگ هاي خانمانسوز و گماشتن انسانهاي بي بندوبار و استفاده جو مخصوصا در سالهاي چور و چپاول کشور وسيله افراد تنظيمي و بیسواد باعث شد تا اين پديده شوم، دولت و جامعه جهاني رابه تهديد مواجه سازد. بدون شك وارد کردن ضربات کوبنده و پيهم فساد و اختلاس بر سياستهاي دولت، باعث از بين رفتن منافع ملي گرديده و حاکميت رابه نابودي و گمراهي کشاند.

آنچه وضعيت عمومي جامعه سياسي و اجتماعي را در ساحه مخوف و سوزنده تحت شعاع خويش قرار داده و ميدهد يکی فساد اداري و ديگر بر وکراسی و چپاولگري است. رشوت گيري بسيار پيشرفته در دولت کنونی و تفرري سهميه بندي شده تنظيمي از يکسو، بقدرت رسيدن و سهيم ساختن افراد غير مسلکی و تنظيمي در دستگاه دولتی از جانب ديگر، در امر انحراف دادن اصوليت، رکود و کارشکنی ها زمينه سازی خوبی در امر گسترش و بروز فساد اداري و چپاولگري بشمار وسيله وند گيران احزاب افراطي تنظيم هابشمار ميرود.

مردمي که طی اين مدت در آتش خون و نفاق، دار و ندارش را از دست داده، ديگر نمی تواند بدبختی های بروکراسی و فساد اداري و زورگيري را به دوش آکنده از خون خويش تحمل کند. ملت مظلوم بايد بداند که اعمال آن عده عناصر استفاده جوکه کوچکترين پابندی به هيچ قوانين بجز منافع خودشان ندارند، قابل عفو و بخشش نبوده و نخواهد بود و شايد فراموش کنند که سازندگان فساد اداري هرگز بخاطر نمی آورند تا مدت طولانی به اعمال بنيادگرايانه و خاننايه برخلاف اتحاد ملی،

عسل زهر آلودی را وابسته به درگلو فروبرند. تاریخ این دوره که بیانگر اعمال و کردار انسانهاست، آیین و آبروی عملکرد های انسانی قضاوت خواهد کرد و کتمان جای هیچ خاین ملی را بدون چالش نخواهد گذاشت.

کسانی که فساد اداری و چپاولگری را براه می اندازند و یا زمینه های مختلف را در این جهت مساعد میسازند دشمنان مخفی و آشکاران ملی و انسانی ملت ماست. فساد اداری و زورگیری ناشی از سوء استفاده از قدرت دولتی است که در قدم نخست همیاران تنظیمی و دوستان خانوادگی را در شعاع قدرت شریک می سازند و بعداً بنام های بازسازی و نوسازی به دستبرد دارایی های عامه متوسل میگردند.

بیش از یک دهه از عمر اداره فعلی و موجودیت نیروهای خارجی میگذرد ، اما مردم هنوز هم در سایه تفنگ، فساد، چور و چپاولگری ، استبداد و آدمکشی جنگسالاران بسر برده و زندگی برای مردم فقیر شکنجه بار و دردناک است. فقط تفاوت آنان با یک دهه قبل اینست که ریش و پیکول و بعضی از کلمات مانند «دموکراسی»، «انتخابات» و غیره رانیز یاد گرفته اند و با آن بازی می کنند. قوماندانها و جنگ سالاران غارتگر و آدمکشش که از راه رذالت و چپاول و فساد و قاچاق مواد مخدر به میلیونرها میدل شده اند.

طی دوازده سال گذشته یعنی از سال دوهزار و دویست تا سال دوهزار و چهارده میلادی، جامعه جهانی یکصد میلیارد دالر را در جریان نشست های جهانی برای تامین امنیت و بازسازی کشور و عده و پرداخته اند. این پول هادرنفرانس بن، کنفرانس توکیو، کنفرانس برلین، کنفرانس لندن، کنفرانس رم، کنفرانس پاریس، کنفرانس هاگ، کنفرانس لندن، کنفرانس کابل، کنفرانس لیزبون که البته باید کنفرانس بن دوم و نشست توکیو را نیز به این کنفرانسها اضافه کنیم تعهد و تادیه گردیده و اما این یکصد میلیارد دالر کمک جامعه جهانی طی این سال ها در کجا مصرف شده است؟ این مبلغ گزاف چقدر باعث رشد و بالندگی اقتصاد کشور گردیده است؟ چند درصد از این کمکها صرف بهبود شرایط زندگی مردم عادی و چه میزان در حسابهای شخصی سران جنگ و تفنگ و زورداران تنظیمی و دولتی واریز شده است؟.

و اکنون بیش از چهل کشور در وطن حضور فیزیکی دارند. امامت اسفاته و سوگمندان مردم مظلوم ما قربانی امیال و هوسهای گوناگون افراد و گروههای مختلف تنظیمی ، دولتی و نظامی شده اند، بدون اینکه در زندگی سراسر پریشانی و مشقت بار آنها تغییر مثبتی صورت گیرد. منتها هرگاه که جنگ بر سر منافع و به دست آوردن قدرت صورت می گیرد کسانی که بیش از همه ضرر می کنند و قربانی می شوند، مردم هستند که در کوران حوادث همواره باید تاوان خود خواهیها و قدرت طلبی های مثنی معامله گرو اجنبی پرست را بپردازند.

مردم که با صدها مشکل روزگاری گذرانند، نگران این هستند که با تداوم نا امنی ها، مانند حادثه پغمان، تفنگ کشی در خیمه لویه جرگه در سالروز گذشته شدن مسعود و زورگویی و قدرت طلبی بعد از انتخابات ، خدای ناخواسته جان و ناموس شان بی رحمانه در مقابل هوسهای قدرت طلبانه جنگ سالاران به خطر افتد. هنوز قاچاق مواد مخدر، معادن، انبارهای اسلحه ، چور و چپاول سرمایه های دولتی و شخصی ، رشوت و رشوت ستانی ، قتل و جنایت های تکان دهنده ، دزدی و اختلاس ، خویش خوری و قوم پرستی ، غصب زمینهای دولتی و املاک شخصی... در کشور بیدامی کند و هنوز سران گروپهای اوباش و چپاولگر با تفنگ و ماشیندار در شهر کابل بر مردم ظلم روا میدارند. کجاست دولت ، قانون ، نیروهای مسلح و نیروهای شرانداز ایساف.؟؟؟ تاملت را ازین بدبختی و نباهی نجات بدهند.

غصب زمین و احداث بی رویه خانه ها و بلند منزل ها توسط افراد زورمند، به یکی از معضلات بزرگ در کشور تبدیل شده است. خلیلی معاون ریس جمهوری میگوید: مافیای زمین مانند یک غده سرطانی در همه جا ریشه دوانده اند و در حال بلعیدن و غصب زمین می باشند. تا زمانی که از سوی وزارت امور شهرسازی و شهرداری ها در همکاری با نهادهای ذیدخل، بامافیای زمین برخورد جدی و قاطعانه صورت نگیرد، شهرهای افغانستان به صورت اساسی و زیربنایی توسعه نخواهند یافت. اشخاص و نهادهایی که در غصب زمین دخیل اند باید از سوی ارگان های مربوطه شناسایی و به مردم و دولت معرفی شوند. مسوولین باید مشخص نمایند در شناسایی غاصبین کی ها مانع ایجاد می کنند، از طرف کدام مرجع همکاری نمی شود و چرا غصب زمین هر روز جریان دارد و هیچ گاه جلوگیری نتوانسته اید؛ باید اعلام شود پشت این گونه قضایا کی ها هستند؛ اگر دولت است باید اصلاح کند، اگر ادارات ذیدخل است باید روشن شود و اگر مافیا مستقل به این حد توانایی دارند نیز باید روشن شود.

ساخت و ساز بی رویه بلند منزل ها، ترافیک و تراکم بی رویه وسایل نقلیه و همچنین موجودیت زباله و کثافات در سطح شهر را نیز، از جمله معضلات و مشکلات شهری عنوان نمود. آثار و پیامدهای منفی این معضلات، علاوه بر تاثیرات نامطلوب در وضعیت آلودگی زیست محیطی و افزایش بیماری صحتی و فشارهای روحی و روانی حیات جمعی را نیز تهدید می نماید. اگر وضعیت آلودگی محیط زیستی جدی گرفته نشود و این آلودگی ها ادامه پیدا نماید، در آینده نزدیک ما شاهد فاجعه انسانی بزرگی در شهرهای کلان کشور به خصوص شهر کابل خواهیم بود. باید خدمات شهری به طور یکسان به همه شهروندان ارایه گردد؛ در غیر این صورت باعث ایجاد تبعیض میان شهروندان گردیده که خود این مساله مولد فرهنگ خشونت در میان مردم خواهد بود. ما بر این باوریم که تطبیق ماستر پلان های شهری می تواند نقش

موثری را در کاهش مشکلات و بهبود وضعیت شهرنشینی در کشور داشته باشد.

غصب زمینهای شخصی ودولتی یکی از چالشهایی است که حکومت فعلی با آن درگیر می باشد. مجموع زمینهای غصب شده در سیزده ولایت نزدیک به ۱.۵ میلیون جریب می باشد که برخی مسوولین درجه دوم وسوم بیشتر غاصبین را درخفاودوراچشم مردم باترس ولرزمقامات دولتی را نام میبرند. اما به زبانی ساده کورمیداند که دلدۀ شوراست، بیشتر اشخاص وافراد ذیل درچپاول دست دارند: فهیم معاون اول قبلی ریس جمهورو یونس قانونی معاون کنونی، بسم الله وزیردفاع ملی، عبدالله عبدالله وزیرخارجۀ سابق وفعلاً کاندید ریاست جمهوری، امرالله صالح ریس عمومی امنیت ملی گذشته، سیاف کاندید ریاست جمهوری، شیخ آصف محسنی، ضیا ولی مسعود برادران احمد شاه مسعود، عتیق الله بریالی سابق معاون زارت دفاع، قره بیگ سابق ریس سره میاشت، گل آقاشیرزی والی سابق ننگرهار، عطامحمد والی بلخ، حاجی ظاهر و باقی بازماندگان حاجی قدیر، ریس ولسی جرگه ومشرانو جرگه فعلی، اسماعیل وزیرقبلی آب وبرق، انوری سابق ووالی هرات، سید منصور وکیل ولسی جرگه وسید جعفر پسرش، کریم خلیلی وحاجی نبی خلیلی، گلاب منگل آخندزاده والیان قبلی هلمند، برادران وپسران کاکا وخویشاوندان نزدیک کرزی، اکبری وکیل ولسی جرگه، بازماندگان خالص، ظاهر اغبر قبلا ریس المپیک، محمود دقیق قبلالوی سارنوال، لوی سارنوال وقاضی والقضات کنونی، وزیران کابینه همه، ریس اداره امور ریاست جمهوری، والی فعلی ولایات که مربوط به یک تنظیم اند، بصیر سالنگی، امان الله گذر، قسیم جنگل باغ، کرام الدین کریم کنونی وسارلوال کرام سابقه، عارف قبلاً ریس عمومی امنیت ملی، کلانهای تنظیمهای محاذ گیلانی، جبهه نجات مجددی، ملاعزت وقوماندانان تنظیم اتحاد سیاف، ... وگروههای مافیایی که در همین حلقه وصل اند وکمکهای خارجی رابه یغما برده اند وزمین واملاک دولتی وشخصی راغصب کرده اند ونیز امروز اگر طالب تروریست است سالهای قبل همینا تروریست بودند، آدم میکشند، ترور میکردند، انفجار میدادند، پل وپلچک وکلینک وشفاخانه ومکتب رانفجارومیسوختاندند.

بلی! همین اشخاص وافراد هزاران هزار جریب زمین دولتی وشخصی در کابل، کندهار، هرات، ننگرهار، بلخ و کندز توسط زورمندان وجنگ سالاران غصب شده است. تنها ۴۷ هزار جریب زمین دولتی وشخصی در کابل، توسط اشخاص زورمند تصرف گردیده، که تعداد آنان غاصبین بزرگ بوده و ۱۱۴۲۶ جریب زمین را غصب نموده اند. بقیه این زمین ها در پنج ولایت دیگر غصب شده، که در آن حتی ادارات دولتی نیز شامل اند. زورمندان که در چوکات ۲۲۸ شهرک غیرقانونی ویا شهرک هایی که اسناد قانونی شان هنوز طی مراحل نشده، ۲۳۸۰۰ جریب زمین دولتی را در این شش ولایت غصب نموده اند.

از جانب دیگر مردم، شاروالی و کمیسیون بررسی غصب ملکیت های وزارت دفاع، مقصر اصلی در غصب این املاک را، احکام غیر قانونی اراکین بلند رتبه زمان حاکمیت ربانی، به شمول خودش، میدانند. ساحات آتی که مشتمل بر صدها جریب زمین مربوط تاسیسات وزارت دفاع سابق بوده، در چهار طرف شهر کابل توسطه وابسته گان مقامات ارشد تنظیمی ودولتی، بر اساس احکام غیر قانونی ربانی و اراکین دولتی اش، غصب شده اند.

ساحه اول در جنوب شهر کابل، موازی اراضی ایکه محاط است از طرف شرق به تپه تاج بیک، از طرف جنوب به کوه کرغ، از طرف شمال به افشار دارالامان واز طرف غرب به آخردشت برچی. این ساحه، مربوط به حاجی نبی برادر کریم خلیلی معاون رییس جمهور است که قبلاً قطعه سکارد وغند توپچی در آن جابجا بود. وهرنمره آن، از ده الی بیست هزار دالر امریکایی به فروش میرسد. ساحه دوم، جنوب غرب شهر کابل، ساحه بالاتراز دشت برچی، قریب ارغندی (اخلاص مینه) که مربوط به حاجی شیر علم ابراهیمی، والی قبلی غزنی و یکی از قوماندانان ارشد سیاف است.

در این منطقه پوسته های قبلی فرقه ۱۰ وغند ۲۴ وغند تانک فرقه ۱۰ مسقر بود. این زمین از طرف جنوب به چهلتن، از طرف شرق به خواجه جم، از طرف شمال به بند قرغه واز طرف غرب به زیارت خواجه مسافر. وهمچنان در این محل شهرکی دیگری نیز بنام شهرک ملاعزت اعمار گردیده وهرنمره سه بسوه یی این دو پروژه به هشت هزار دالر بفروش رسیده است. ملا عزت یکی از سران جمعیت ربانی وقوماندان قبلی فرقه بود.

ساحه سوم در شمال شهر کابل، عقب لوای بابۀ جان (فرقه ۵۵) مربوط وزارت دفاع که از طرف شخصی بنام دگر جنرال عبدالرحمن، مولانای سید خلیلی قوماندان شورای نظارت توزیع شده وهرنمره آن، از ۱۵ الی ۲۵ هزار دالر بفروش رسیده است. ساحه چهارم ساحه گل باغ وفامیلی های ریشخورد در جنوب کابل که تاسیسات دیسانت هجومی وفرقه ۱۷ ریشخور وزارت دفاع در آن مستقر بود. این ساحه که از طرف غرب محاط است به کوه کرغ، از طرف جنوب به چهل دختران چهار آسیاب، از طرف شمال به قلعه فتح چهاردهی واز طرف شرق به خیر آباد چهار آسیاب، وهرنمره آن، مبلغ نه هزار دالر بفروش رسیده است وسیله افراد بانفوذ تنظیمهای موجوده اشغال گردیده. همچنان تاسیسات تپه نادرخان و ۱۶ جریب زمین لوای راکت قرغه هم، مورد چپاول وتاراج قرار گرفته است.

ماهه شاهد ، افتتاح شیرپور که محل تاریخی وقلعه نظامی بود به امر فهیم توسط بصیرسالنگی قوماندان شورای نظارومسول پولیس شهرکابل وملا تاج محمد والی اسبق کابل،بودیم ، این زمینها به اراکین دولتی توزیع گردید که خود باز نمودن راهی بود برای غصب املاک دولتی وزمینهای شخصی. در همان زمان ملا تاج محمد والی کابل که خود نمراتی در شیرپور گرفته بود به مطبوعات باغروروتکبر میگفت، «که نمره های شیرپوربخاطری به اراکین دولتی وبرادران تنظیمی داده شد که مردم غریب چشم انداز وزیراکبر خان رابا اعمار خانه های محقر خراب میسازند وآنها توان ساختن قصرمفشن وزیراکبرخان را ندارند.»

بلی دوست خواننده ! منطقه تاریخی شیرپوردر مرکز شهرکابل ویران شد، خانه های آن با بولدوزر هموارومیان اعضای کابینه وافراد بانفوذ از جمله فرماندهان جهادی تقسیم گردید (نویسنده بااستناد درین مورد قبلاً نوشته است) . در شیرپور نزدیک به ۳۵۰ خانه آباد شده که از نظر مخارج ونوع معماری، در شهر کابل کم نظیر است، ولی آنگونه که دیده می شود شمار زیادی از این خانه ها برای موسسات غیردولتی و شرکت ها به کرایه ماهانه تا ده هزار دالر داده شده است. تقسیم زمینهای این منطقه ازسوی حقوق بشر و شماری دیگر از سازمان های غیر دولتی (خلاف ورزی و زورگویی) در برابر مردم خوانده شده بود. علمی وکیل درولسی جرگه درینمورد میگفت : من به کلی گفته نواز شریف صدراعظم سابق پاکستان که گفته بود- من اردوی دوصد ساله افغانستان را از بین بردم راتایید مینمایم. نواز شریف توسط عمل خود توانست ،اردوی ما را هم از لحاظ تاسیسات وهم از لحاظ کداری از بین ببرد . قشله های عسکری مانند شیرپور، ریشخورو غیره بر علاوه از تاسیسات وزارت دفاع ، حیثیت نظامی وحیثیت تاریخی دارند که باید حفظ میشدند. هزاران بسوه از این املاک وزارت دفاع غصب شده، یک بسوه آن ،به صاحب منصبان مستحق داده نشده است . این زمین ها به احکام غیر قانونی غصب شده و وزارت دفاع وقت (جنرال فهیم)، در این کار خیل بود . درین چپاولگری وابستگان مقامات دولتی ، اعضای پارلمان و افراد صاحب نفوذ و قدرتمند، دست دارند . ومتاسفانه باگذشت این مدت هنوز نیز غصب زمین همچنان ادامه دارد. مدتی پیش در پارلمان نیز گفته شد که بیش از یک میلیون ودوصد هزار جریب زمین، غصب شده است. اما اعضای پارلمان شاید به دلیل هراسی که از قدرت مافیای زمین خوار داشتند، نتوانستند، نامهای متهمان اصلی غصب زمین را افشا کنند. کرزی که خود نیز شریک همه مصایب وبدبختی مردم است تا حال مانند کارهای دیگرش که همه به معامله ومصلحت گذشت با زمین خواری نیز برخورد نکرده است. کرزی به عنوان شخص اول ، مسوولیت داشت تا از ملکیت های عامه و خصوصی دفاع کند.

اما اکنون که زمامداری اش به پایان رسید، به مسوولیت قانونی خود عمل نکرد وبا این کارش در پیشگاه قانون، مردم و تاریخ، مسوول است وباید جواب بدهد. غصب زمین که کار خارجی ها نیست. خارجی ها این پدیده را به افغانستان نیاورده اند. «قراردادهای» غصب زمین را هیچ مرجع خارجی با بستگان مقام های حکومتی و سیاستمداران مطرح کشور، نبسته است که کرزی به بهانه آنان مردم رافریب بدهد واگر کرزی زمینه محاکمه یکی از زمین خواران بزرگ را فراهم می کرد، قدرت مافیای زمین، تا این حد گسترده نمی شد.

گزارشها وافشای گری های رسانه هانشان می دهد از سال ۱۳۸۱ تاکنون، حدود ۲ میلیون جریب زمین دولتی، توسط افراد مختلف وارگان های دولتی غصب شده است. که بیشترین زمین های غصب شده، در ولایت های کابل، بلخ، ننگرهار، قندهار و هرات بوده است. غاصبان زمین، روی زمین های غصب شده خانه های رهائشی، شهرک ها، تانک تیل ها، مارکیت ها وزمین های زراعتی ساخته اند. دریک گزارش مشاوریت ساختمانی وتخنیکی ریاست جمهوری آمده است: «بیش از ۴،۵ میلیون جریب زمین دولتی در مناطق زراعتی، دهاتی و شهری غصب شده است.» که ۲۰ درصد زمین ها در ساحات پلاتی شهرهای کشور، غصب شده است که این زمین ها تاثیرات اقتصادی، اجتماعی و سیاسی منفی را برای

دولت به وجود آورده است. در نتیجه‌ی غصب زمین‌های دولتی، بزرگ‌ترین پروژه‌های مالی دولت با مشکلات غیرقابل حل روبه‌رو شده است. در گزارش دادگاه‌ها، سارنوالی، شهرداری‌ها، ریاست قضایای دولت، اعضای شورای ملی، اعضای شورای ولایتی، مسوولان وزارت‌های انکشاف شهری، وزارت دفاع، داخله و ریاست امنیت ملی از جمله‌ی تشویق کنندگان و همکار غاصبان زمین گفته شده‌اند. فرماندهان مسلح، زورمندان، اعضای کابینه، ماموران، منصب‌داران، پولداران، برخی از نمایندگی‌های تجاری و راهنماهای معاملات ملکیت‌های عامه را غصب کرده‌اند.

چپاول زمین توسط باندهای مافیایی به یکی از مشکلات جدی در جامعه ما مبدل گشته است. تفنگداران و جنگسالاران با حيله ونیرنگ های مختلف زمین های مردم و یا هم زمین های دولتی را به قبضه شان درآورده اند. اینان بالای زمین های غصب شده شهرک میسازند و یا آنرا نمره نموده به قیمت هنگفت بالای مردم به فروش میرسانند. غصب زمین در سراسر افغانستان بارها باعث درگیری های خشونت بار نیز گردیده است.

اکثر قوماندانان و سران به اصطلاح جهادی در راس مافیای زمین در کشور قرار دارند و اینان این زمین ها را ثمره جهاد خوانده برای خود حلال میدانند. زمانی یوسف پشتون وزیر شهرسازی گفته بود که در سراسر کشور بیش از چهار میلیون جریب زمین غصب شده و از قسیم فهیم منحصیث رئیس مافیای زمین نام برد.

عبدالرب رسول سیاف و قوماندانهایش بیشترین زمین دزدی را در کابل و اطراف آن راه انداخته اند. گفته می‌شود که سیاف وزیردستان و نزدیکانش چون قوماندان ممتاز، حاجی شیر علم، آمر عبدالستار، اکی، قوماندان داکتر عبدالله و غیره هرکدام هزاران جریب زمین غصب شده در اختیار دارند.

از چندین سال بدینسو اعتراضات مردم «شش گذر» ولسوالی پغمان علیه سیاف بلند است که می‌گویند باند سیاف حدود ده هزار جریب زمین را که ملکیت آنان می‌باشد به قبضه‌اش در آورده است. تظاهرات مردم پغمان علیه سیاف تا حال چندین بار به خونریزی و کشته شدن مردم بیچاره منجر گردیده است. بخشی از این زمین های دعوی در ساحه چانغر در کنار شاهراه کابل - کندهار موقعیت دارند. قابل یادآوریست که سیاف و حواریونش قبلا هزاران جریب زمین دشت چمنله را به زور تصاحب شده به قیمت هنگفت بالای مردم به فروش رسانیدند.

قضیه دیگر زمین دزدی در ولسوالی کلکان کابل هم‌اکنون جنجالهای شدیدی را دامن زده است که خطر درگیری های مسلحانه را به دنبال خواهد داشت. درین قضیه نیز سیاف و طرفدارانش دست دارد. حاجی داوود کلکانی عضو پارلمان که از طرفداران سیاف بوده در همدستی با قوماندان ممتاز (برادرزاده سیاف) حدود یکهزار جریب زمین ساحه آقاسرای و شیخوی این ولسوالی را تصاحب نموده اند. اینان کانتینری با اوباشان مسلح را در این ساحه جابجا نموده و به زور تفنگ این زمین را در چنگ شان نگهداشته اند. حتی اینها بین خود در اختلافاتی درگیر شده اند.

داوود کلکانی و امان الله گذردر ولسوالی شکر دره کابل نیز در راس مافیای زمین و به غصب زمین های مردم مظلوم پرداخته اند که تظاهرات وسیع ساکنان این ولسوالی را در بر داشت. فهیم و برادرانش، اسماعیل خان، عطامحمد، خانواده کرزی و دیگران هم از جمله دزدان درجه اول زمین اند که از این درک میلیونها دالر به جیب زده اند.

در همین حال، در نقاط مرکزی شهر کابل نیز، صدها هزارها جریب زمین دولتی غصب شده است. دامنه‌ی کوه‌های شهدای صالحین در ناحیه‌ی اول شهرداری کابل و دامنه‌ی کوه‌های آسمایی، عقب ذخایر مواد نفتی کارته آریانا، دامنه کوه‌های قول‌آچگان و ده‌افغانان در ناحیه‌ی دوم و زمین‌های عقب وزارت زراعت، دهمزنگ، عقب سیلو، جمال‌مینه و کوه آسمایی در مربوطات ناحیه‌ی سوم، چمن وزیرآباد و دامنه‌ی کوله‌پشته در ناحیه‌ی چهارم. با این حال، زورمندان تنظیمی به مساحت هزارها مترمربع زمین را در ساحه‌های تپه‌ی بی‌بی مهرو، دامنه‌ی کوه مشرف، کوتل خیرخانه، زمین توسعه‌ی دستگاه برق حرارتی، پروژه‌های حصه‌های اول، دوم، سوم، چهارم، پنجم خیرخانه و پروژه‌ی ۲۱۲ فامیلی، خانه‌های خودسر ساخته‌اند. ۷۵۰ نمره زمین در منطقه‌ی پروژه‌ی خیرخانه مینه که از جمله‌ی پروژه‌های شهری می‌باشد، توسط افراد مختلف غصب شده است.

باروی کارآمدن حکومت کرزی گزارش ها حاکی از آن بوده است که با گذشت هر روز زمین های بیشتری دولتی مورد غصب قرار گرفته است. دست یافتن شماری از افراد تنظیمی و مقامات دولتی به سرمایه های بزرگ و کلان درین سالهای گذشته، وجود این افراد استفاده جو و فرصت طلب در نهاد های دولتی و ناکارایی و بی توجهی حکومت همه و همه موارد اند که باعث افزایش غصب زمین های دولتی در کشور شده اند. با این حال هنوز هم روزانه زمین های زیادی دولتی و شخصی مورد غصب قرار می گیرد و گفته می شود که رقم زمین های غصب شده در کشور به میلیونها هکتار زمین می رسد. تنها بیش از بیست چهار هزار جریب زمین در بغلان از سوی سلاحداران تنظیمی و مقامات دولتی غصب شده است. این زمین ها شامل علفچرها، للمی‌زارها، کشتزارهای آبی و ساحات سبز شهری می باشند.

شهر پلخمری، ولسوالی بغلان مرکزی، دشت خواجه الوان، دشت کرکردشت کیله‌گی مناطقی اند که بیشترین زمین ها در این ساحات غصب شده است. اداره اراضی می گوید، بیش از چهار میلیون جریب زمین در مناطق مختلف کشور غصب شده است. که بخشی زیاد ازین زمین ها توسط زورمندان سلاحدار که از حمایت قوی مقام های حکومت برخوردار اند،

غصب شده است. یک تعداد از سناتوران می گویند که نیاز است در برابر غاصبین زمین در کشور مبارزه جدی صورت گیرد. این سناتوران بدین باور اند که در حال حاضر ارگان های عدلی و قضایی با دادن اسناد برای غاصبین زمین با آنها همکاری می کنند. برای غاصبین زمین و ارگان های قضایی و عدلی اسناد تهیه می کند. در طول تاریخ به اندازی که در اداره کرزی زمین غصب شده است در دوره زمامداران قبلی غصب نه شده بود.

مسوولان در وزارت عدلیه نیز اعلام کرده بودند که شماری از افراد زورمند بر علاوه غصب زمین های دولتی بر نقشه های رسمی موجود در ادارات دسترسی پیدا کرده و با تغییر اسناد، زمین های غصب شده را بنام خود کرده اند. در افغانستان بر علاوه فساد اداری و کشت مواد مخدر بزرگ ترین مشکل دیگر غصب زمین های دولتی از سوی مافیای زمین تا هنوز ادامه داشته و کدام راه موثر برای جلوگیری آن اقدام نگردیده است.

حاجی نبی ویا فهیم و برادر کرزی زمینهای دولتی را غصب کرده و شهرک آباد نموده است خود کرزی در بیابانه های خود میگوید- که بلند منزل را در داخل اعمار کنید و سرمایه تان را خارج از افغانستان نکشید. بنا تا که اینان دراریکه قدرت هستند از هر نوع بازپرس معاف هستند و هیاهوی را که رسانه ها برپا کرده اند این صرف یک سرگرمی است.

هندیا دختر غازی امان الله خان ادعای کند که او از سوی یک گروه مافیایی غاصبین زمین در کشور تهدید به مرگ شده است. وی از سوی افراد مسلح ریبیس حزب مشارکت ملی تهدید به مرگ شد، که به گفته خودش برای بازدید زمین مادری اش به منطقه کاریزمیر شهر کابل رفته بود که زمین های مادری وی از سوی نجیب الله کابلی ریبیس حزب مشارکت ملی غصب شده است. وی می گوید، که هفتصد جریب زمین در گلباغ، تنگی سیدان و ریشخورو

حدود دوهزار جریب زمین در منطقه کاریزمیر شهر کابل دارند. پیش از این ریبیس مبارزه با فساد اداری، محمد اسماعیل وزیر انرژی و آب را متهم به غصب زمین عبدالمجید زابلی به ارزش ده ها میلیون دالر در ولایت هرات کرده بود.

ملکیت های دولتی و شخصی چگونه و وسیله چه کسانی چپاول گردید؟؟؟

شیرپور چگونه و وسیله کیه تاراج گردید

« قابل توجه آقای داکتر اشرف غنی احمدزی ریس جمهور کشور »

بخش دوم - استاد صباح

تاراجگران قلعه تاریخی شیرپور را بهتر بشناسیم

مردم با صدها مشکل روزگاری گذرانند، نگران این هستند که با تداوم نا امنی ها، مانند حادثه یغمان

، تنگ کشی درخیمه لویه جرگه در سالروز گذشته شدن احمد شاه مسعود و زورگویی و قدرت طلبی

بعد از انتخابات ، خدای ناخواسته جان و ناموس شان بی رحمانه در مقابل هوسهای قدرت طلبانه جنگ

سالاران به خطر افتد. هنوز قاچاق مواد مخدر، معادن ، انبارهای اسلحه ، چور و چپاول سرمایه های

دولتی و شخصی ، رشوت و رشوت ستانی ، قتل و جنایت های تکان دهنده ، دزدی و اختلاس ، خویش

خوری و قوم پرستی ، غصب زمینهای دولتی و املاک شخصی... در کشور بیداد می کند و هنوز سران

گروپهای اوباش و چپاولگر با تنگ و ماشیندار در شهر کابل بر مردم ظلم روا میدارند. کجاست دولت ، قانون

، نیروهای مسلح و نیروهای شراندا از ایساف؟؟؟ . تاملت را ازین بدبختی و تباهی نجات بدهند.

منطقه تاریخی شیرپور در مرکز شهر کابل ویران شد، خانه های آن با بولدوزر هموار شد و میان اعضای کابینه و افراد بانفوذ از جمله فرماندهان جهادی، به شکل مخفیانه تقسیم شد. افرادی که این زمین ها را تصاحب کرده بودند استدلال

می کردند که آنها در شهر کابل سرپناه دیگری ندارند و حق دارند خانه ای در این کشور داشته باشند. اما اکنون خانه های بیشتر این افراد در منطقه شیرپور، به فروش و یا کرایه گذاشته شده است. در این منطقه، نزدیک به ۳۵۰ خانه آباد شده که از نظر مخارج و نوع معماری، در شهر کابل کم نظیر است، ولی آنگونه که دیده می شود شماری زیادی از این خانه ها برای موسسات غیردولتی و شرکت ها به کرایه ماهانه تاده هزار دالر داده شده است.

به اساس حکم ملا مارشال فهیم ساحه متذ کره از وجود نظامی ها پاک و امر تخریب آن داده شد. در جوار این پوسته ها تقریباً ۳۰۰ خانه ای غیرنظامی از ده ها سال بدین سو موقعیت داشتند که در دوران جنگ طالبان در شمالی و سرزیر شد ن مهاجرین از آن مناطق، به آن ها افزوده شد.

اخیراً سه صدوینجاه نمره زمین چهار بسوه بی که مساحت مجموعی آن به ۱۲۰۰۰۰ متر مربع (۶۰ جریب) می رسد برای اراکین بلند رتبه دولتی شامل وزرا، قومندانان، جنرال ها، معاونان وزرا، والیان، روسای دواير امنیت، تجار وابسته به فهیم، قانونی و بسماله لوی درستی قبلی وزیر دفاع فعلی و همچنان خانواده های فهیم، قانونی، عطا، جنرال داوود و دیگران توزیع گردید و اکثریت خانه های مهاجرین زیر نقشه آمد. به تاریخ ۱۳ سنبله ۱۳۸۲ قوماندانی امنیه کابل تحت قوما ندهی عبدالبصیر سالنگی که در آن ساحه زمین گرفته بود، به منطقه هجوم برده و به تعداد ۳۰ منزل را توسط بلدوزر به زور ویران کردند. آنان برای مردم فرصت جمعآوری اموال شان را هم ندادند و چندین کودک درین جریان زخمی شد. ساکنان منطقه مقاومت کرده و در اعتراضی که داشتند عمال دولت و شخص سالنگی را افشا کردند و او را با پرتاب خشت و کلوخ از آن جا دور ساختند. خامی که نام خود را فاش نکرد در صحبتی که بین مردم داشت گفت- او مردم این خاین جهادی که قوما ندان امنیه کابل است از خون ما و شما صاحب ۵، ۶ خانه شده. اینان به اسلام خیانت کرده اند و دروغ می گویند و دزدی می کنند. حالا آمده اند که ما را از خانه های گلی که سی سال است در آن ها زندگی می کنیم بیرون کشند تا برای خود قصرها آباد کنند.

ما باید به روی این ... سنگ پرتاب کنیم. محمد حنیف یکی از اهالی آنجا گفت- ما از سمت شمالی که خانه های ما توسط طالبان سوزانده شد درین جا مهاجر شدیم و سرپناه گلی برای خود اعمار کردیم. بدبختانه که این زورمندان ساحه را بین خود تقسیم کرده و ما را اخراج می نمایند. من چند تن آنان را می شناسم که چندین خانه دارند و این جا را هم تصاحب کردند. فردای آن روز پولیس کار تخریب خانه های مردم را از سر گرفت. مردم محل مکرراً مقاومت کردند. شخصی که صاحب منصب بود با فامیل خود از خانه خارج نشد و می گفت- بگذارید این جهادی ها و تیکه داران ملک که وطن را خراب کرده اند خانه مرا هم خراب کنند و فامیلم زیر خاک شود.

محمد محسن یکی از باشندگان ضمن خطاب به مردم گفت- ما مردم بیچاره در هیچ جای شهر کابل خانه نداریم. ما مهاجر هستیم و نان خوردن خود را نداریم. بصیرسالنگی ما را به زور از خانه های ما بیرون می کند، دولت هم عرض ما را قبول نکرد. کرزی ما را به حضور نپذیرفت و از پشت دروازه رد شدیم، مقابل دفتر یونما اعتصاب کردیم. « بعد از آن که بوی موضوع از طریق راد یوهای جهانی بلند شد، یونس قانونی و انورالحق احدی کنفرانس مطبوعاتی را ترتیب دادند. آنان گفتند که کدام نقض حقوق بشر را در این رابطه نمی بینند و این جنایت را قانونی و نامود کردند. دولت تا روشن شدن قضیه، اعمار منازل جدید را ممنوع اعلام کرد و کمیونی را در رابطه توظیف نمود که کمیون در کارش ناکام بود. از حبیب اله اصغری معاون شاروالی کابل در این رابطه پرسیده شد که بیشرمانه گفت- شاروالی از قضیه آگاهی ندارد. در حالیکه محمدانور جگدک قبلاً شاروال کابل و فعلاً والی کندز، زیر نام رییس المپیک و امیرالدین سالک معاون شاروالی و شخص اصغری در آن ساحه زمین گرفته اند. برای باقی ساکنان آن جا سه ماه وقت داده شد که ساحه را تخلیه کنند. روزنامه آرمان ملی اقدام و حرکت حق خواهانه مردم را نامعقول گفت و عمل افشاگرانه حقوق بشر را نکوهش کرد زیرا میرحیدر مطهر از پنجشیر مدیرمسئول روزنامه آرمان ملی خود یک نمره زمین در آن جا تصاحب شده است. رییس ناحیه دوم گفت- توزیع زمین های شیرپور که به اساس وابستگی های گروهی و شخصی صورت گرفته غیر عادلانه است چرا که در شاروالی بیش از ده هزار تقاضانامه برای گرفتن زمین وجود دارد که از چندین سال به این طرف روی هم انبار شده و کسی به داد شان نمی رسد. در سندی که از شاروالی کابل به دست آمده در مورد توزیع زمین ها چنین تذکره گرفته است... زمین های توزیع شده به مساحت چهاربسوه برای فی نفر تحت این شرایط که تعمیر دو منزله، پخته کاری و دارای چاه سپتیک باشد، اعمار گردد.

ساحه ای که مربوط وزیراکبرخان است، قیمت آن بلند می باشد.

لیست تعدادی از کسانی که این زمین ها برای شان داده شده:

- ۲۰ جنرال جهادی و غیرجهادی بلندرتبه.

- ۴۸ قوماندانان مسلح بر حال جهادی.

- ۸ معاون وزیر

- ۵ معاون والی

- ۲۲ تاجروابسته به فهيم، قانونی، عتیق‌الهربیالی قبلاً معاون وزیر دفاع پسرخاله قانونی و بسم‌اله فعلاً وزیر دفاع.
- جنرال عارف قبلاً رییس عمومی امنیت ملی و فعلاً وکیل در شورای ملی از پنج‌شیر و پنج تن از اقاربش.
- روسای امنیت دولتی و داخله.
- امیرالدین سالک معاون شاروالی
- انجنیر عبدالطیف رییس اسکان
- ملا تاج محمد والی قبلی کابل و فعلاً وکیل شورای ملی.
- احمد مسعود پسر احمد شاه مسعود.
- مفتاح‌الدین کارمند عالی رتبه امنیت دولتی.
- انجنیر محمد اسحق رییس قبلی رادیو و تلویزیون.
- باب‌جلندر قوماندان شورای نظار از پنج‌شیر.
- نوریه زینب انوری رییس کودستان‌ها، خانم انوری قبلاً وزیر زراعت و فعلاً والی هرات.
- بسم‌اله وزیر دفاع برای پسرانش عنایت‌الله و هدایت‌الله از پنج‌شیر. و...
- افرادی که در شیرپور زمین گرفته اند و خانه‌های قبلی شان افشا شده است.
- قانونی وزیر قبلی داخله و معارف و فعلاً عضو ولسی جرگه که در حصه اول خیرخانه، وزیر اکبرخان، هند، لندن و دویبی و جاها ی دیگر قصر.
- برادران احمد شاه مسعود مالک چندین قصر و بلدینگ در داخل و خارج.
- میرحیدر مطهر از پنج‌شیر مدیر روزنامه آرمان در کابل ...
- حاجی محمد محقق که چندین خانه در کابل و ولایات کشور دارند.
- فهیم ده هاخانه ی مجلل در پروان دوم، کارته پروان و وزیر اکبرخان و چندین منزل دیگر در تایمنی، خیرخانه و پل‌باغ عمومی، دویبی و... دارد.
- عبدالله (مشوربه دبل عبدالله) منازلی در پنج‌شیر، کابل و...
- دامادهای فهیم هر کدام در کارته پروان، مقابل لیسه نادریه و خیرخانه - خانه دارند.
- عبدالحسین، حاجی مقیم، عبدالامین و عبدالقدیم برادران فهیم زمین‌های شیرپور توزیع گردید که هر کدام بر علاوه در پروان دوم، پروان سوم مقابل باغ بالا و کارته پروان خانه‌ها داشته و مصروف تجارت سنگهای قیمتی پنج‌شیر و تیکه داری تعمیرات آیساف در ساحات پلچرخ و دارالامان می‌باشند.
- حاجی محمد عثمان کاکای فهیم در شیرپور زمین غصب نمود که قبلاً هم مالک دو خانه در بهارستان کارته پروان و پروان سوم بود.
- عتیق‌الله، نجیب‌الله، حاجی فرید پسران کاکای فهیم و ثریا دختر کاکایش که همه دارای دو سه حویلی در شهر کابل بودند، زمین‌های شیرپور داده شده.
- قره بیگ قبلاً رییس سره میاشت از پنج‌شیر که دارای سه خانه می‌باشد.
- نظری رییس اداری وزارت حج و اوقاف دو خانه دارد.
- تورن اسماعیل وزیر آب و برق، در کابل، هرات، دویبی، مشهد و...
- عطا والی بلخ چندین درجن قصر و بلدنگ در مزار، کابل، دوشنبه، تاشکند و دویبی و... دارد.
- عبدالبصیر سالنگی سابق قوماندان امنیه کابل و فعلاً والی پروان که سه خانه و ۳۰ باب دکان قبلاً در شهر کابل داشت.
- غضب قسمت از پارک وزیر اکبرخان وسیله جبار ثابت لوی ثارنوال و دیگران.
- جنرال ظاهر اغبر (مشهور به ظابط ظاهر) از پنج‌شیر و برادرانش طاهر و صدیق شیباب فعلاً در جرمنی در ساحه گولای سینمای خیرخانه قصر شاهی در پرژه جدید و جای دیگر خانه ها دارند و شیرپور را نیز چورپور کرده اند.
- محمد شریف شریفی برادر قانونی که در خیرخانه و خارج کشور... خانه دارد.
- عتیق‌الله بریالی از پنج‌شیر قبلاً معاون وزارت دفاع چندین خانه رهایشی دارد.
- جنرال داود قبلاً معین مبارزه بامواد مخدر وزارت داخله از پنج‌شیر چندین خانه در کابل و ولایات کشور دارد.
- ثارنوال کرام الدین قبلاً ثارنوال شورای نظار، رییس اداره سوم امنیت ملی، رییس دفتر مارشال فهیم در وزارت دفاع، رییس فدراسیون فوتبال و والی پنج‌شیر خانه های متعددی خریداری و غضب نموده است.
- جنرال محمد عارف رییس امنیت دولتی از پنج‌شیر که سه خانه را در کارته پروان تصاحب کرده و سرک عمومی را مسدود ساخته است.
- عبدالحمود قبلاً لوی ثارنوال از پنج‌شیر چندین خانه در شهر کابل دارد.
- حاجی شیر علم قوماندان سیاف که در تایمنی، کمپنی و پغمان خانه دارد.

- قوماندان ملاعزت که در کارته پروان، خوشحالخان و پیغمان خانه دارد. در پی کنفرانس خبری کمیسیون مستقل حقوق بشر و گزارشگر ویژه ملل متحد در مورد تخریب منازل مسکونی اهالی شیرپورواتهام تعدادی از مقامات دولتی به غصب املاک رهایشی و نقض حقوق بشر در مقر آن کمیسیون برگزار شد، عکس العمل های مختلفی از سوی مقامات و اشخاص ذیربط صورت گرفت. سخنگوی کمیسیون مستقل حقوق بشر در مورد گزارش این کمیسیون توضیح داده گفت؛ که بین دو گزارش، یکی لیست افرادی که مستحق نمره شده اند و دیگری تخریب خانه های مردم در شیرپور خلط صورت گرفته است. در گزارش کمیسیون فقط تخریب اجباری خانه های مسکونی مردم و شیوه برخورد با آنها، نقض حقوق بشر تلقی شده است.

به دنبال این مشاجرات، سخنگوی دولت اعلام کرد؛ کرزی دستور داده است که کمیسیون مستقلی به منظور پیگیری قضیه اهالی شیرپور و خلاف کاریهایی که در قسمت توزیع زمین صورت گرفته، تشکیل گردد. اما این کمیسیون مانند کمیسیون های دیگر هزگرتتشکیل نگردید و همه سخنان کرزی چون باد هوا به فضا میپسجد. براهیمی نماینده خاص قبلی ملل متحد در امور افغانستان از گزارش گزارشگر ویژه ملل متحد دفاع کرد و گفت- با این گزارش اصولاً موافق است و تخریب خانه ها را بالای مردم نقض حقوق بشر تلقی می کند. وی تأکید کرد که تخریب خانه ها اشتباه بوده، حتی اگر آنها دستور رسمی را اجرا می کردند. . . شاروالی، تحلیلگران و کمیسیون بررسی غصب ملکیت های وزارت دفاع، مقصر اصلی در غصب این املاک را، احکام غیر قانونی اراکین بلند رتبه زمان ربانی، به شمول خودش، میدانند.

ساحات آتی که مشتمل بر صدها جریب زمین مربوط تاسیسات وزارت دفاع سابق بوده، در چهار طرف شهر کابل توسطه وابسته گان مقامات ارشد تنظیمی و دولتی، بر اساس احکام غیر قانونی کرزی و ربانی و اراکین دولتی اش، غصب شده اند. ساحه اول در جنوب شهر کابل، موازی اراضی ایکه محاط است از طرف شرق به تپه تاج بیک، از طرف جنوب به کوه کُرغ، از طرف شمال به افشار دارالامان و از طرف غرب به آخر دشت برچی. این ساحه، توسط شخصی بنام حاجی نبی که به گفته مردم محل، برادر کریم خلیلی معاون رییس جمهور است، غصب شده که قبلاً قطعه سکاد و غند توپچی در آن جابجا بوده. این شهرک مانند حیات آباد پشاور به چهار فیز تقسیم شده بود در بین آن یک پارک، در وسط سرک عمومی، دوطرفه طوری نقشه کشی شده که از شرق به غرب امتداد یافته و هر نمره آن، از ده الی بیست هزار دالر امریکایی به فروش میرسد.

ساحه دوم، جنوب غرب شهر کابل، ساحه بالاتر از دشت برچی، نزدیک ارغندی (اخلاص مینه) که مربوط به حاجی شیر علم ابراهیمی (قوماندان شیر علم)، قبلاً والی غزنی و یکی از قوماندانان ارشد سیاف میباشد. در این ساحه هم پوسته های قبلی فرقه ۱۰، مستقر بوده است. ساحه غرب شهر کابل ساحه غند ۲۴ و غند تانک فرقه ۱۰ که محاط است، از طرف جنوب به چهلتن، از طرف شرق به خواجه جم، از طرف شمال به بند قرغه و از طرف غرب به زیارت خواجه مسافر. در این محل شهرکی تحت پروژه ی بنام شهرک ملاعزت (قوماندان ملاعزت) اعمار گردیده است.

از هر نمره سه بسوه بی آن که مبلغ هشت هزار دالر بفروش رسیده، تا کنون هشتصد نمره آن توزیع شده است. ملا عزت یکی از اراکین برجسته جمعیت اسلامی و قوماندان اسبق فرقه ده بوده است. ساحه سوم در شمال شهر کابل، عقب قطعه بابه جان (فرقه ۵۵) مربوط وزارت دفاع که از طرف شخصی بنام دگر جنرال عبدالرحمن، مولانای سید خیلی توزیع شده و هر نمره آن، از ۱۵ الی ۲۵ هزار دالر بفروش رسیده است. ساحه چهارم ساحه گلباغ و فامیلی های ریشخور در جنوب کابل که تاسیسات دیسانت هجومی و فرقه ۱۷ ریشخور وزارت دفاع در آن مستقر بود. این ساحه که از طرف غرب محاط است به کوه کُرغ، از طرف جنوب به چهل دختران چهار آسیاب، از طرف شمال به قلعه فتح چهاردهی و از طرف شرق به خیر آباد چهار آسیاب، هر نمره آن، مبلغ نه هزار دالر بفروش رسیده است. همچنان تاسیسات تپه نادرخان و ۱۶ جریب زمین لوای راکت قرغه هم، مورد چپاول قرار گرفته است.

گوشه ی از چپاولگری عطامحمد نوری به گفته همقطاران اش مرد نمونه و والی پیشگام

قوماندان عطا که در غارت دارایی های دولتی و ملکیت های مردم طی این سالها در اداره ملوک الطوائفی اش در بلخ، گوی سبقت را در غارت؛ از سایر اسلافش ربوده است، بیدادگرانه همچنان یا برگرده ی مردم گذاشته و رژیم مصلحت گرایی کزری نیز بطور مسخره ی این ابتذال سیاسی را به نظاره نشسته است.
عطا طبق آمارهایی، روزانه صد ها هزار دالر امریکایی از فروش زمینهای دولتی، قاچاق هروئین، مافیای انجونیسم و شرکتهای تجارتي اش درآمد دارد.

اشخاصی که در شبکه ی مافیایی بلخ مصروف کاراند، با استفاده از یست های دولتی، بطور مستقیم به فعالیت های غیرقانونی و جنایت علیه بشریت پرداخته و در نتیجه درصدی بالایی از درآمد هایشان را به حسابهای بانکی قوماندان عطا در بانکهای امارات متحده ، ایران و آسیای میانه سر از زیر میکنند.

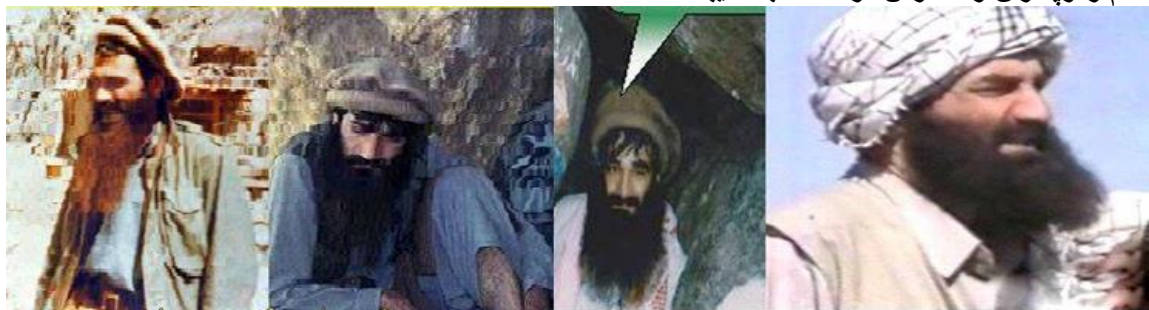
با آنکه والیان به اساس امتیازات دولتی، اندکی بیشتر از (یک صد هزار افغانی) معاش دارند، اما بر اساس فرمان کزری والیان برای مهمانی و دسترخوان پولی شان نیز نزدیک به (چهل هزار افغانی) دیگر نیز بدست می آورند. اما این همان پول است که به شکل قانونی از مجرای دولت یا از جانب مستوفیت برای شان پرداخته می شود، اما در افغانستان تعدادی از والیان درآمد ماهانه ی نسبت به معاش دولتی که دریافت می کنند حیرت آور و سوال برانگیز است. اگر موترهای تعدادی از والیان را در نظر بگیریم ارزش هر کدام این موترها بیشتر از معاشی است که یک والی می تواند حتی در طول عمر خود بدست آورد. مثلاً توریالی ویسا والی کندهار پنج موتر زرهی (ضد گلوله) مدل دوهزارده، والی هلمند چهار موتر زرهی مدل دوهزارده و حال دو موتر زرهی دوهزار یازده یی دیگر نیز خریداری نموده است، والی فراه سه موتر زرهی، والی هرات پنج موتر زرهی، والی زابل دو دو موتر زرهی، والی غزنی دو موتر زرهی، والی بلخ پنج موتر زرهی مدل دوهزارده و یک موتر زرهی مدل دوهزار یازده نوع کروزی دارد. والیائی دیگری نیز هستند که یک موترش از صد هزار دالر امریکایی گرفته تا یکصد و چهل هزار دالر امریکایی ارزش دارد. با آنکه ظاهراً می گویند که این وسایط دولتی اند اما زمانی که از وظیفه سبک دوش می شوند، دیده شده است که این وسایط را با خود به خانه می برند.

اما، ما جای دادهای عطا محمد نور والی بلخ را مورد بررسی قرار می دهیم که تنها در ولایت بلخ نزدیک به یک میلیارد دالر (هزار میلیون دالر) می رسد. این دارایی است که نه از پدرش برای میراث مانده و نه هم از مجرای تجارت بدست آورده است بلکه درده سال گذشته با استفاده از پست دولتی بدست آورده است.

پدر عطا محمد نور در شهر مزار شریف یک دوکاندار ساده بود که تمام مفاد سالانه وی به بیش از هزار دالر امریکایی نمی رسید، اما امروز پسرش (عطا محمد نور) منحصی یک سرمایه دار جهانی یاد می شود. در سال های گذشته والیان و وزیران دولت افغانستان میلیون ها دالر امریکایی را حیف میل نموده اند که مانند والی بلخ تا هنوز نه از سوی دولت و نه هم از جانب رییس جمهور مورد پیگرد قرار گرفته اند.

حتی برادران رئیس جمهوری هریک محمود کزری و احمد ولی کزری و...، تا چند سال قبل در هتل های امریکا مزدوری می کردند، اما در دوره ی حکومت برادرش (حامد کزری) میلیونر شدند که این خودش یک مثال آشکار از غرق بودن حکومت قبلی در گودال فساد است.

جنگ سالار عطا محمد نور که لقب مرد معارف و مرد صلح را در ولایت بلخ خودش به خود داد بخاطر خدما می بود که خون مردم را ریختاند و مکتب ، شفاخانه ، پل و پلچک را به آتش کشید . عطا محمد نور زمانی که میخواهد از یک محل به محل دیگری نقل نماید یعنی از یک خانه به خانه دیگر برود وی را بیش از پنجاه موتر تعقیب سکورت مینماید که همه مال ملت اند. وی در شهر مزار شریف مالک بیش از ده ها بلند منزل است که بعضی از آنها رابه نام خود ویا زن ، فرزندان و اقارب خویش خریداری نموده است. عطا محمد والی بلخ اضافه از ۵۰۰ قبالة شرعی در ارتباط جایداد ها یابه نام خود یابه نام خاتم ودو پسران و دخترش در املاک ثبت میباشد.

جندی قبل جنگ سالار معروف عطامحمد نور، متهم نقض حقوق بشرو کسی که در چور و چیاول میلیون ها دالرا دارایی های خصوصی و دولتی در شمال افغانستان دست دارد، به خبرنگار شبکه الجزیره گفته است که طالب به مراتب بهتر از جنایات دوستم است. عطا محمد نور این را در پاسخ به شایعاتی مبنی بر فرار گرفتن جنرال دوستم بجای او، در ولایت شمال اظهار داشته است. این جنگ سالار، در انتخابات ریاست جمهوری از جنگ سالار دیگر دبل عبدالله حمایت کرده بود. بخش قابل توجهی از تقلب انتخاباتی در ولایت بلخ به نفع دبل عبدالله، با اعمال نفوذ و فشار عطا محمد نور صورت گرفته است.

فشرده از جایادهای عطامحمد نور :

- پروژه خالد بن ولید که از طرف والی توزیع گردیده تقریباً ۶۰۰۰ هزار نمره است که قیمت فی نمره آن مبلغ ۸۰۰۰ هزار الی ۲۰۰۰۰ هزار دالربه فروش رسیده و در پروژه متذکره به تعداد ۲۰۰ نمره در قسمت فوق العاده برای خود غضب نموده است.

مارکیت عصری به نام باختر که در آن به تعداد ۲۰۰ باب دوکان.

مارکیت بادام در پهلوی سینا استدیوم که اکنون ملکیت شان میباشد.

مارکیت به نام عجب خان که اکنون کار تعمیرات و ساختمان آن تکمیل گردیده.

سنتر بزنس نور که هشت طبقه بوده و با تعداد ۱۰۰ باب دوکان.

مارکیت ادویه فروشی مقابل شفاخانه مزار.

کلنیک لایزنور.

شرکت تیل نور دروازه بلخ.

منزل رهایشی چندین طبقه به نام مترانور (دخترش) ۴۰۰ باب اپارتمان دارد.

منزل ده طبقه بی مقابل شاروالی مزار.

شرکت ترانسپورتی مترا نور که بیش از ۳۰۰ نوع موتر در آن فعالیت دارد.

مارکیت جدید که بجای سینمای سابقه مزار اعمار گردیده ، حدوداً ۱۰۰۰ هزار دوکان دارد.

پمپ استیشن های خالد نور که در نقاط مختلف شهر مزار موقعیت دارد.

خانه شخصی اش در چهار طبقه در منطقه چو غدک که با مصرف دوملیون دالر.

یک باب سرای حدودی سه جریب زمین ایستگاه موترهای ولسوالی شولگر.

ساختمان بلند منزل عقب تعمیر ولایت.

صالون های عروسی آریانا در شهر مزار شریف .

تعمیر بلند منزل عقب لیسه سلطان راضیه بنام خانمش و فعلاً کلینک شخصی است.

موسسه آموزش تحصیلات عالی به نام آریا در شراکت با احمدضیا.

دوباب شفاخانه به نام مولانا جلال الدین و الفلاح.

مقابل پوهنتون بلخ مارکیت بلند منزل به نام سینا که دارایی ۴۰۰ باب دوکان ، در شهرک حیرتان ذخیره های تیل و جایاد

متعدد با شرکت وارداتی انترنیشنل ، و مالکیت وی و کمال نبی زاده ، دستگاه تلویزیون شخصی به نام آرزو ...

عطامحمد که خود را نورمی نامد، با پیشینه تاریک اندیشی و تاریک فکری که در عملنامه سیاه او از روزگار مکتب

سوزی وزن ستیزی درج گردیده است بر بلخ فرمان می راند. این مرد سیاه کار و سیاه دل و یاران دیگر تنظیمی

اوبیشرمانه دارایی های دولت و مردم مظلوم را غارت میکنند . شمار قصر ها و بلند منزل های این فرومایه گان قرن بیست

ویکم از حساب بیرون است، بگونه نمونه از چند مارکیت و قصر بلند منزل سرباند دزدان در بلخ یاد آور میشویم تا

خواننده گان به غفار پهلوان و رسول پهلوان که اسلاف این وطن فروشان در چپاول و ثروت اندوزی بودند روی سفیدی

تاریخی دهند. اگر از روضه مزار شریف که در وسط شهر قرار دارد بطرف غرب حرکت کنید در کمتر از یک کیلومتر تماشا

خواهید کرد که چگونه سینمای سابق مزارنداری به مارکیت والی بلخ تبدیل گردیده است و در مقابل آن مارکیت دیگر او

خالد نور قد برافراشته و کمی پیشتر قصر مهمانان وی ساخته شده و در مقابل قصر، اتحادیه باربری و ترانسپورتی خالد و

طارق با صد ها موتر قرار دارد و متصل آن پطرو لیم طارق نور به خیابان غربی انوار چراغهای گوناگون بخشیده است و

کمی پیشتر به شفاخانه الفلاح می رسید که با جه خود میرویس ریس شفاخانه بلخ تازه سرمایه گذاری نموده اند.

در نخستین گام زیر زمینی دروازه شادیان والی چند قصر و خانه و مهمانخانه رامیبینید تا کوه های شادیان که پروژه خالد

بن ولید با هزاران نمره رهایشی با غضب زمین های دولتی ادامه می یابد همه را والی به نفع شخصی غضب نموده اند.

و به همین ترتیب سرای سابق عجب خان و کارته آریانا چندین قصر و تعمیر همه مالکیت والی بلخ است ، در سمت شمال

مارکیت ترکاری سابق حق مسلم این مجاهد و مقاومت گر بی مانند است و دها جایاد غیر منقول دیگر که درین مختصر

ذکر آن نمی‌گنجد. این به اصطلاح مجاهدین که هر لحظه واژه جهاد را به رخ مردم می‌کشند و پای آمریکایی و یاران غربی را میبوسند بی‌شرمانه صد ها هزار جریب زمین دولتی را غضب نموده اند که شهرک های خالد بن ولید و همدرد نمونه های ناچیز آن محسوب میگردد. باند مافیایی والی چون پادشاه کل اختیار بلخ هر کسی را که مانع اغراض خود فکر کنند بی هراس گردن می‌زنند و پروا از محاکمه و محاسبه نیز است.

بیشترین ساحات مرکز شهر را عطا خریداری نموده؛ مالک شفاخانه ها الفلاح و مولانا، شهرک های رهائشی مانند پروژه خالد بن ولید، مراکز تجارتي نور، تانک تیل طارق نور، مهمانسرای مزار، اپارتمان زرگری ها، رحمان مارکیت، بازار باختر، انستیتوت علوم صحی مولانا و اپارتمان شبکه مخابراتی MTN واقع در شهر نوکابل میباشد و قرار معلوم حدود ۲۵۰ قباله رسمی ثبت شده در محاکم بنام خود و وابستگان نزدیکش دارد. در سایر بلند منزلها، تجارت خانه ها، مارکیت های لباس فروشی، انجو ها، شهرک ها، شفاخانه ها و کلینیک های شخصی با فیصدی معین یا شریک است و یا از آنان حق میستاند. گندگی باج خواهیش به جایی رسیده که در ماه حوت سال (۱۳۸۸) نزدیک به نوزده سال نوکسی در تاشکند از کمال نبی زاده رییس شرکت نبی زاده و تلویزیون «آرزو» که دوست نهایت صمیمی کاروبار عطا است میپرسد، چرا با وجود «امنیت» در مزار سرمایه گذاری نمیکنید؟ در جواب میگوید «نمیخواهم برای زخم شریک بگیرم!» مختصرترین جواب از یک بورژوا کمپرادور چی معنی دارد غیر از اینکه در تمامی امور با استاد شریک است. اخیرا خریداری کشتی باربری، سرمایه گذاری و انتقال پول به خارج کشور مخصوصا به بانک های امارات و اروپا او را به یکی از غول های سرمایه در افغانستان بدل کرده است.